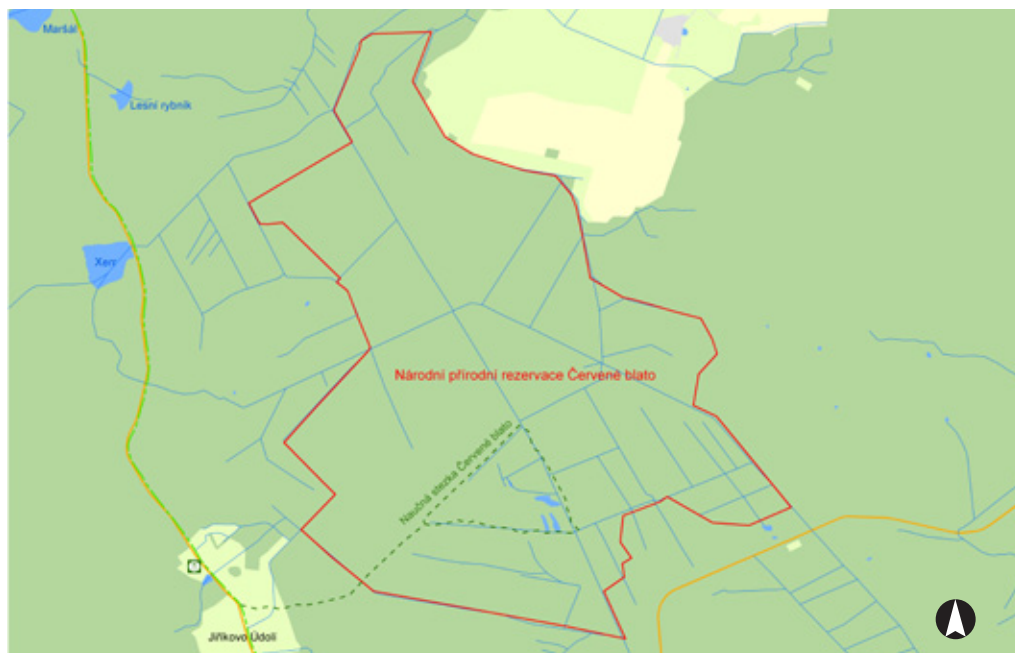

Červené blato

Procházka nejstarší naučnou stezkou Třeboňska

— Národní přírodní rezervace Červené blato
 — Hranice CHKO Třeboňsko
--- Naučná stezka Červené blato

Základní údaje o trase

K nástupu na naučnou stezku je nutné dopravit se do Jiříkova Údolí, bývalé sklářské osady. Leží mezi obcemi Šalmanovice a Byňov na silnici č. 154 Třeboň – Nové Hradky. Po silnici vede také cyklistická trasa 1034. Automobil je vhodné zaparkovat u restaurace a penzionu Červené blato. Stezka začíná odbočkou ze silnice po zelené turistické značce. Na křižovatce je umístěna mapa Novohradská a cedule označující hranici CHKO Třeboňsko.

Prvních 200 m vede zpevněná cesta přes louky k lesu, na jeho okraji je umístěno odpočívadlo. Asi po 1 km chůze většinou smrkovým porostem je nutno odbočit ze zelené značky

mírně doleva. Během procházky lze spatřit na zemi drobná barevná sklíčka. Po této cestě se totiž kdysi odvážela rašelina, a tak byla zpevňována odpadovou sklářskou drtí z hutě v Jiříkově Údolí.

Naučná stezka tvoří v rezervaci smyčku dlouhou asi 3 km. Po cestě je 9 naučných tabulí, které informují o historii sklárny v Jiříkově Údolí, o využití rašeliny, o vývoji rašeliniště a o jeho flóře a fauně. V otevřené partii rašeliniště je malá vyhlídková plošina. Přes odvodňovací kanály vedou lávky a značnou částí na podmáčených místech prochází letos nově opravený dřevěný chodníček. Stezka je určena pro pěší turistiku, vede po rovině a je nenáročná.

V CHKO Třeboňsko se nachází rozsáhlá plocha rašelinišť, tzv. blat. Začala vznikat ve sníženinách terénu již před více než 12 000 lety. Jejich rašelina je dodnes využívána k lázeňství a k výrobě zahradních substrátů. V minulosti bylo hlavním důvodem k těžbě rašeliny borkování – ruční výroba cihliček na topení. Po zaniknutí tohoto způsobu hospodaření začala rašeliniště regenerovat, a vznikla tak pestrá mozaika různých rašelinných biotopů od bezlesí až po zapojený les podle stáří porostu a výšky hladiny podzemní vody. Od roku 1993 jsou „Třeboňská rašeliniště“ zapsána na Seznamu mokřadů mezinárodního významu Ramsarské úmluvy.

Jedno z těchto rašelinišť, Červené blato, bylo již v roce 1983 zpřístupněno pro veřejnost naučnou stezkou. Jedná se o jedno z nejrozsáhlejších rašelinišť nižších poloh (465–475 m. n. m.) s rozlehlými porosty borovice blatky a podrostem rojovníku bahenního. Kromě unikátní vegetace je Červené blato významné především mnoha vzácnými druhy bezobratlých; zjištěn zde byl rovněž výskyt 71 druhů obratlovců (5 druhů obojživelníků, 3 druhy plazů, 51 druhů ptáků a 12 druhů savců).

Celé území je protkáno množstvím kanálů, které rašeliniště odvodňují Borskou stokou a Podřezanskou stokou do řeky Lužnice. V rámci péče o rezervaci dochází ke zpomalování odtoku a zaslepování starých odvodňovacích stok dřevěnými hradítky.

O významu lokality svědčí i to, že byla vyhlášena „Státní přírodní rezervací“ již v roce 1953 (výměra 39,41 ha), v roce 1973 došlo ke zvětšení na 331,43 ha. Do kategorie „Národní přírodní rezervace“ byla převedena roku 1992.

Markéta Drábková

Místa po těžbě rašeliny přirozeně zarůstají mokřadní vegetací. Foto: Jan Ševčík